

धनं तज्जातस्यापत्वस्य तदपत्याभावे संसर्गी
स्य गृह्णीयात् । एवं सोदरस्य तु सोदरः ॥ * ॥
तत्थ स रुषिनस्य संस्कृतोत्तेष्ठचनं तुल्यरूप-
सम्बन्धिसंसर्गक्रतविशेषप्रतिपत्त्यर्थं तेन सोद-
रोणा सापद्वानां भावपुष्टाणां पिटव्याणां
तुल्यानां लड्डावे संसर्गी गृह्णीयात् वाक्याद-
विशेषशुभिः । पूर्ववचने सर्वेषामेव प्रकाशत्वात्
सर्वेषु वाचेषामेव अन्योदयात् । अतो न भावभाव-
विवरयनिदं वचनमिति जीमूतवाङ्मः ॥ सोदरे
त्वसंस्कृतिनि संस्कृतिन्यसोदरे च सति कतर-
स्यात् गृह्णीयात् । एवं सोदरासोदरयोः संस्कृ-
ष्टयोः सङ्क्षिप्ते कतर इत्यत्र प्रथमत आह
अन्योदयश्चित्ति । अन्योदयः पुनः संस्कृती
सन् गृह्णीयात् नान्योदयमात्रः किन्तु असं-
स्कृष्टपि पूर्ववचनस्यसोदरपदानुपङ्गात् प्राप्तः
सोदरस्य गृह्णीयात् । तेन एकत्र विषये
पूर्ववचनोक्तासंस्कृतवयोरेककशस्तुत्वात्-
दुभयोर्विभूत्य भृष्टम् । तदुभयसत्त्वे च असो-
दयस्यात् संस्कृतिनोऽतुल्यरूपात् नीत । हितोये
आह संस्कृतो नान्यमावज इति । सोदरे
संस्कृतिनि सति अन्यमावजः संस्कृष्टपि न
गृह्णीयात् । अर्थात्तत्र संस्कृती सोदर एव
गृह्णीयात् । संस्कृतवयोरेषेषां सोदरत्वेन तस्य
ललवत्त्वात् । दायभागकारास्यु अन्योदयस्यु
संस्कृतो सन् सत्यपि सोदरेऽसंस्कृतिनि धनं
हरेत् नान्योदयः संस्कृष्टपि गृह्णीयादिति
पूर्वार्द्धसार्थः । तत्र किं सोदरसदोनी न
गृह्णीयादिवेषेषायामुत्तरार्द्धोनीतः असंस्कृष्टपि
चाद्यात् सोदर इत्यतु वचने न संस्कृतेऽन्य-
मावजः । केवलः । किन्तु उभाभ्यमेव विभूत्य
गृह्णीतव्यमित्याहुः । मिताच्चरादयोऽप्येवम् ।
याज्ञवल्क्यादोपकलिकायां शुल्पाणिमहामहो-
पाद्यायस्यु । अन्योदयस्यु संस्कृतो नान्योदयर्थी
धनं हरेत् । असंस्कृष्टपि सोदर एव गृह्णीयात्
न तु संस्कृतः सापद्वारो भाता । संस्कृत इति
गभसंस्कृतः सोदर इति केचित् । नान्योदयर्थी
धनं हरेत् इति पाठे अन्योदयः सन् धनं न
गृह्णीयात् इति व्याख्या असंस्कृतसोदरस्याविधि-
कारार्थमिदं वचनमतो न पुनरुत्तिरित्याहुः ।
रक्षाकरप्रभृतयस्यु कल्पतरी नान्योदयर्थधनं हरे-
दिति पाठो दृश्ये स मूलभूतयाज्ञवल्क्यामिता
च्चरापारिजातहलायुधयन्ये षु नान्योदयर्थी धनं
हरेदिति पाठदर्शनात् तदनुसारव्याख्यादश्च-
नाच लिपिकरप्रमाद इत्याहुः । इति दाय-
तत्त्वम् ॥

संस्कृतव्यं, लौ, (संस्कृ + त्व) संस्कृतस्य भावः ।
यथा । तेन एकत्र विषये पूर्ववचनोक्तासंस्कृत-
भावत्वयोर्विभूत्वादुभयोर्विभूत्य ग्रह-
णम् । इति दायतत्त्वम् ॥

संस्कृतो, [न] पुं, संस्कृतं संस्कृतवयस्यासौति ।
इति ।) संस्कृतविगिष्ठः । यथा, याज्ञ-
वल्क्यः ॥

“संस्कृतिनन्तु संस्कृती सोदरस्य तु सोदरः ।
दद्याच्चापाहरेदं य जातस्य च मृतस्य च ॥
अन्योदयस्यु मंस्कृतो नान्योदयर्थी धनं हरेत् ।
असंस्कृष्टपि चाद्यात् संस्कृतो नान्यमावजः ॥”

इति दायतत्त्वम् ॥

संस्कारः, पुं, (सं + क्त + त्व) प्रतिवक्तः ।
अतुभवः । मानसकर्म इति मेदिनी ॥ व्याय-
मते गुणविशेषः । स च विविधः । वेगात्य-
संस्कारः १ यथ मूर्त्त पदार्थसाधावौ । क्वचिद्ग-
जन्मः क्वचित्कर्मजन्म । श्लितिसापक-
संस्कारः २ अय पूर्ववयेषु । केवाच्चित्तते पृथि-
व्यादित्तपदार्थगुणः । अयं अतिन्द्रियः
स्मद्दनकारणच । भावनात्यसंस्कारः ३ अयं
आवनः अतौन्द्रियगुणः । उपेच्चानामक-
निश्चयजन्मः । अयं स्वाप्नप्रत्यभिन्दयोः कार-
णम् ॥ * ॥ असं प्रमाणम् ।

“संस्कारमेदो वेगोऽय श्लितिसापकभावने ।
मूर्त्तमावै तु वेगः स्यात् कर्मजो वेगजः क्वचित् ॥
श्लितिसापकमंस्कारः चितौ केविच्चतुर्षष्ठिपि ।
अतौन्द्रियः स विज्ञेयः क्वचित् संस्कृते

कारणम् ॥

भावनात्यस्यु संस्कारो लौवड्चित्ततैन्द्रियः ।
उपेच्चानामकस्तस्य निश्चयः कारणं भवेत् ॥
मारणे प्रत्यभिन्नायामप्यसौ हेतुरुच्यते ॥”

इति भाषापरिच्छेदः ॥ * ॥

शुद्धिः अदृष्टविशेषजनकर्म । यथा । यदाज्ञि-
स्यापनजः न्तरं कर्मकाले उद्यादिशङ्क्षया संस्कृ-
तामिन्द्रन्यवानीयते तदा पुनर्भूतं संस्कारः
कर्तव्यः । संस्कृतं उपजिष्य उक्षित्य उक्षित्य
अन्युक्षयेत् एष संस्कारोऽतुगतोऽन्यौ भूयः ।
इति गृह्णान्तरात् । इति संस्कारतत्त्वम् ॥ * ॥
दयविधसंस्कारा यथा । वियाहः १ गर्भाधानम् २ पुस्तवनम् ३ सौमन्तोवयनम् ४
जातकर्म ५ नामकरणम् ६ अवप्राग्ननम् ७ चूडाकरणम् ८ उद्दनयनम् ९ समावत्तं नम् १०
यथा हारीतः । गर्भाधानवदपेतो ब्रह्मगर्भं
सन्दधाति पुंसवनात् पुंसौकरोति फलस्यापनात्
मातापिल्लज पापानमपोहति रेतोरक्तगर्भे-
पघातः पञ्चगुणो जातकर्मणा प्रथममपोहति
नामकरणेन हितोयं प्राशनेन दृतैयं चूडा-
करणेन चतुर्थं द्वापनेन पञ्चमं एतेराषांभः
संस्कारेर्गमीष्वातात् पूतो भवतीति । ज्ञान-
मत समावत्तं नरूपमिति कल्पतः । इति
संस्कारतत्त्वम् ॥ * ॥ याज्ञवल्क्यः ।

“गर्भाधानस्तौ पुंसः स्वरनं यन्दनात् पुरा ।
पष्टेऽष्टमे वा सौमन्तः प्रसवे जातकर्म च ॥
अहन्ये कादशे नाम चतुर्थं मासि निष्कृमः ।
पष्टेऽन्नपाशनं माभि चूडा कार्या यथा कुलम् ॥
एवमिनः शमं याति वौजगमंसमुद्दवम् ॥”

इति मलमासतत्त्वम् ॥ * ॥

संस्कृतः, लौ, (सं + क्त + त्व) लक्षणोपेतम् ।
इति मेदिनी ॥ पाणिन्यादिक्षतव्याकरणस्त्रेण
उपेत उपगते लक्षणोपेतः साधुशब्दः । इत्य-
मरटीकायां भरतः ॥ स तु द्विवाची । यथा,

भगिन्यश निजादंशाहस्त्रांश्नु तुरीयकम् ॥”

असंस्कृता भातरो भगिन्यश पूर्वसंस्कृतैरुपः
नीतैः । अन्यथा मन्त्रपाठानविकारापत्तेऽत्य-
हाहस्तत्त्वम् ॥ एषां विवरणं तत्त्वच्छब्दे द्रष्टव्यम् ।
गद्गुप्तपुराणोत्तस्कारासाक्तैर्व ८३ । ४४ । ८५

अध्यायेषु द्रष्टव्याः ॥ * ॥

अथ जीवंदेवयहादिसंस्कारफलम् ।

“अथ चेज्जीर्णसंस्कारविधिः पुखो महामुने ।
देवतदिषु कर्त्तव्ये महाभोगफलेप्रसुमिः ।
मूलादृष्टगुणं पुखं जीर्णसंस्कारसी भवेत् ।
तस्मादनाथजीर्णेषु कार्यं संस्करणं मुने ।

खक्षीयं पदकीयं वा यथाविभवविस्तरः ।
स्वतो वा पदतो वाद्य यस्तु संस्कृते सुरान् ।

स यावचन्द्रस्यर्थं गौस्तावत्कालं सुखो-

भवेत् ॥

लोकेषु तेषु देवानां विरजस्केषु हृष्टधीः ।
यथा गोमेवयज्ञेषु पशुरोमसमाः समाः ॥

वसते दिवि छटात्मा जीर्णसंस्कारकारकः ।
अनाथा वा सनाथा वा पूजनीयाः सदा सुराः ॥

इति देवपुराणे पूजाविधिनामाभ्यायः ॥

संस्कारजः, लौ, संस्कारेण जातः । संस्कार-
श्लृष्टपूर्वकजनधातोर्डपत्वयेन निष्पत्तः ॥

संस्कारवर्जितः, पुं, (संस्कारेण जातः ।) उप-
नयनसंस्कारहीनः । तत्पर्यायः ब्रात्यः २ ।

इति हेमचन्द्रः ॥ दशसंस्कारहीने, लौ ॥

संस्कारहीनः, पुं, (संस्कारहीनः ।) ब्रात्यः ।
इत्यमरः ॥ संस्कारहीनत्वकालमाह । यमः ।

“पतिता यस्य साविद्वौ दशवर्षाणि यज्ञ च ।
ब्राह्मणस्य विशेषं तथा राजन्यवैश्योः ।
प्रायविचित्तं भवेद्वाप्तं प्रोवाच वदतां वरः ॥”

तथा मार्कण्डेयः ।

“विप्रसं बोड्शाङ्ग्रीत राज्ञो हाविशते ।
परम् ।

वैश्यस्याष्टाधिकादव्यात् साविद्वीपतनं भवेत् ॥”

विशुधमीर्त्तिर्त्ते ।

“बोड्शाङ्ग्रा हि विप्रसं राज्यव्यय द्विविं-
शतिः ।

विंशतिः सचतुर्थी च वैश्यस्य परिकौत्तिता ॥

साविद्वीनार्तिर्त्ति त अत ऊर्तु निवत्तं ते ॥”

इति मलमासतत्त्वम् ॥

संस्कृतं, लौ, (सं + क्त + त्व) लक्षणोपेतम् ।

इति मेदिनी ॥ पाणिन्यादिक्षतव्याकरणस्त्रेण
उपेत उपगते लक्षणोपेतः साधुशब्दः । इत्य-
मरटीकायां भरतः ॥ स तु द्विवाची । यथा,

“गोर्वाणिवाणोवदनं मुकुन्द-

संकीर्तनज्ञेत्युभयं हि लोके ।

सुदुर्भवं तत्त्वं न मुखबोधा-

त्वं लभ्यतेऽतः पठनोयमेतत् ॥”

इति मुखबोधव्याकरणप्रग्रामाशीकः ॥

संस्कृतः, लौ, (सं + क्त + त्व) लक्षितम् । इत्य-
परः ॥ करणेन निवृत्तः लक्षितम् । लक्षितम् । इति भरतः ॥ परः ॥ स तो गुणलाराधानम् ।